

[Bakholt]

i udvalget, om de beføjelser, der er tillagt dem i loven, er gode nok til, at de kan løse de opgaver, de rent faktisk skal løse.

Så er der et andet område, jeg vil beskæftige mig med, og det er spørgsmålet om ressourcerne. Når man lægger sådan et lovforslag frem, må det være en forudsætning, at der er afsat tilstrækkelige ressourcer til, at det kan komme til at fungere på en fornuftig måde. Det er nødvendigt, at der er tilstrækkeligt med ressourcer i form af sekretariatsbistand til uddannelsesrådet, til uddannelsesudvalget og til brancheudvalgene. Vi har jo oplevet, at denne regering har gennemført nogle drastiske nedskæringer på arbejdsmarkedsområdet, og vi betragter denne lovgivning som en meget væsentlig forudsætning for, at vi kan få et uddannelsessystem, som parterne på arbejdsmarkedet kan bruge, så vi får en veluddannet arbejdskraft. Derfor må ministeren være indstillet på at stille de tilstrækkelige ressourcer til rådighed.

Vi har en anden lovgivning til behandling her i folketinget, der går ud på at give de langtidsledige et uddannelsesstilbud i stedet for et jobtilbud. Hvis det gennemføres, betyder det, at der vil være enormt behov for uddannelse på disse områder, og derfor er det meget vigtigt, at der også bliver afsat ressourcer inden for området til løsning af disse opgaver. Det er ikke nok med en rimeligt god lovgivning, den må følges op af de nødvendige midler, hvis det hele skal komme til at fungere godt nok.

Så er der kap. V, ifølge hvilket der gives mulighed for, at nye grupper kan komme ind under arbejdsmarkedsuddannelsesloven. Vi er i socialdemokratiet ikke principielt imod, at andre grupper end dem, som hidtil har brugt arbejdsmarkedsuddannelsessystemet, får adgang til arbejdsmarkedsuddannelserne, så de kan få dækket det uddannelsesbehov, de har, men jeg skal gøre opmærksom på, at også her er der et problem. Der har jo været afsat utilstrækkelige midler til arbejdsmarkedsuddannelserne, og hvis der skal nye grupper ind, må forudsætningen altså være, at der bliver afsat flere midler. Jeg vil derfor gerne spørge arbejdsministeren, om hun er parat til at afsætte flere og flere midler til dette, for at det kan komme til at virke.

Jeg ser, at min tid er udløbet, men jeg har flere ting, jeg vil bringe frem, og det vil jeg så gøre i anden omgang.

Bo Kristensen (KF):

Dette lovforslag om arbejdsmarkedsuddannelser er jo noget, der, med et populært ord, har simret meget længe i flere ministerier, og derfor er der al mulig grund til at hilse det velkomment. Specielt er det godt, at arbejdsministeren har fået tingene i kog og bragt ind i en ordentlig rækkefølge. Det er jo en sag, flere ministre har arbejdet med, forstår jeg, og derfor synes jeg, at det er rart at se, at sagen nu endelig kan afsluttes i form af dette lovforslag, som på mange måder samler tingene til en større helhed, og som navnlig, hvad der er meget vigtigt, får samling på det lovgrundlag, der eksisterer. Det drejer sig jo både om loven om specialarbejderuddannelsen fra den 18. maj 1960 og om loven om efteruddannelsesordninger for faglærte fra 1965. Det er de to udgangspunkter for denne lov.

Vi finder, det er af stor betydning, at man får så klar en struktur som overhovedet muligt, og at arbejdsmarkedsuddannelserne har en nær tilknytning til arbejdsmarkedets parter. Og endnu vigtigere er det, at den styring, der lægges op til, tager rimeligt hensyn til de lokale områder. Vi opererer jo med paradoksproblemet i ét geografisk område kontra et andet, og det er ikke de samme brancheområder, som har interesse fra det ene område til det andet. Derfor synes jeg, det er meget vigtigt, at dette lovforslag lægger vægt på at tage højde for, at de lokale repræsentanter kan være med til at indstille, at der oprettes nye uddannelser, som svarer til de geografiske områder.

Vi er meget tilfreds med, at de nye grupper, arbejdslederne og juniorteknikerne, er kommet med i dette lovforslag og dermed får adgang til at få de specialarbejderuddannelser, der tilbydes, sideløbende med at de medarbejdere, som har de praktiske opgaver i jobbene, får uddannelsen. På den måde får man også mulighed for at uddanne arbejdslederne, så de er i stand til at være med i debatten om det arbejdsfelt, som nu bliver igangsat, og til at få del i den viden, som stilles til rådighed på de kurser, som arbejdsmarkedsuddannelserne står for.

I det hele taget synes jeg, at dette lovforslag i væsentlig grad har taget hensyn til parterne på arbejdsmarkedet og også fået sammenhæng med undervisningsministerens for-